

OPPGAVER OG VILKÅR UNDER BORGERLIG DEMOKRATI, FASCISME OG OKKUPASJON

Av OSVALD

VEDLEGG

AVGUST 1986

Dette notatet konsentrerer seg om oppgavene partiet skal løse i tre ulike situasjoner. Det er skrevet ut på oppdrag fra SKAU, med bakgrunn i en diskusjon i politisk utvalg.

A) TIDSMOMENTER

Borgerlig demokrati

Den situasjonen vi har idag er kjennetegna med at borgerskapet har makta og styrer med stor legitimitet. med unntak av 1940-45 har dette vært styringsforma i Norge siden uavhengigheten rundt århundreskiftet. Denne styringsforma holdt også under depresjonen i 30-åra med støtte av en reformistisk sosialdemokratisk massebevegelse. Denne styringsforma kan dominere i Norge fram mot år 2000. det er styringsforma til et sterkt regime som sitter uten store utfordringer til makta.

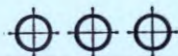

Fascisme

En revolusjonær bevegelse i vekst og en brei folkelig opposisjon vil utfordre denne styringsforma. Krafta i sosialdemokratiet og lang tradisjon med borgerlig demokrati kan gjøre at overgangen til fascisme ikke blir brå, men en prosess over tid. Formen fascismen kan få blir neppe ei naziform. Vi må se på bl.a. Vest-Europa for å forutse vilke elementer i den borgerlige, demokratiske styringsforma som først blir ramma. I dag ser vi at fagbevegelsen og forhandlingsretten blir angrepet. Voldsmakta i form av politiet reorganiseres. Når det er nødvendig settes voldsmakta inn mot arbeidere. Revolusjonære organisasjoner blir ikke forbudt, men infiltrert og provosert. Politi og rettsvesen legger restriksjoner på bestemte aktiviteter, f.eks. beve-

OKKUPASJON

Vi ser konturer av det som kan bli en rein, fascistisk styreform over tid. Denne prosessen kan ta lenger tid i Norge. Norge ligger normalt "etter" i den økonomiske prosessen. Etterslepet blir forsterka av oljeinntektene. DNA har stor innflytelse i massene. Det virker til å forlenge overgangen. AKP må styrkes som parti. Dette tar tid.

Krigsfare

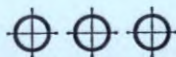
Sjøl om en storkrig teoretisk kan bryte ut når som helst, er begge supermaktene i dag tjent med at det ikke skjer. Vilkår som vil endre dette kan bl.a. være en kvalitativ sovjetisk framrykking i Vest-Asia, det stadiet det sovjetiske flåteprogrammet når rundt år 2000, hvor Sovjet kan utjamne USAs overtak på havet, et oppbrudd i NATO som følge av harde klassekamper i Vest-Europa der Sovjet vinner politisk innflytelse, mange kriger mellom USA og land i den tredje verden som svekker USAs evne til innsats i Europa kvalitativt kan også friste til sovjetiske framstøt i Vest-Europa.

Dette er forhold som mest sannsynlig ligger 5 til 20 år fram i tida. De nærmeste åra blir mest sannsynlig stabile i betydninga ikke krig og ikke omfattende fascisme. I denne tida må partiet øke massestøtten og rekruttere nye medlemmer for bl.a. å kunne løse oppgaver krig og fascisme stiller. Det er ikke dagens, men morgendagens parti som skal kjempe under fascisme og krig, og i siste omgang gjennomføre en sosialistisk revolusjon.

En okkupant vil styre med utilsørt voldsapparat for å nå sine politiske mål. I en storkrig kan okkupantens militære ressurser være begrensa fordi mange land skal okkupers samtidig som produksjonen hjemme også må rulle. Dette er en strategisk svakhet vi må utnytte.

Norge, industrialisert og skarpt arbeidsdelt, krever store militære ressurser om det skal peke et våpen i nakken på hver nordmann. Okkupanten er avhengig av et stort sjikt samarbeidende nordmenn, og vil tjene mye på en viss form for legitimitet blant nordmenn flest, om det er mulig å få til. Det samarbeidende sjiktet fins i det norske borgerskapet, inkludert byråkratborgerskapet som er spesielt viktig for å holde administrasjonen gående. En eller annen form for norsk regjering, administrasjonsråd, et slags kontraktforhold kan gi en legitimitet som erstatter militær innsats. Okkupanten ønsker primært å styre med fredelige metoder.

Det må vi utnytte som brekkstang for politiske organisasjoner som er egna til å konsolidere og organisere folk for aktiv motstand. Aksjonene vil være retta inn på brødkrav, men i innhold være retta mot okkupanten, jfr. Solidaritet i Polen. I kraft av massetilslutning og god organisering kan sånne aksjoner og organisasjoner tilkjempe seg en de facto legitim status for kortere eller lengre tidsrom.

Oppgava er å nedkjempe okkupanten militært. uten at voldsmakta er knust eller drivi ut av landet vinner vi ikke nasjonal uavhengighet.

Folkekrigen må utvikles etter konseptet med å omringe byene fra landsbygda. Den endelige seieren forutsetter at det kan gjennomføres en strategisk militær offensiv som betyr styrkeoverlegenhet på landsbygda og masseopprør med sterke innslag av militær kamp også i byene.

Den militære kampen i en folkekrig er fullt og helt avhengig av det politiske nivået blant folk, mer presist av om folk står bak ei linje med aktiv motstand. Det politiske massearbeidet er grunnlaget for folkekrigen på landsbygda såvel som i byene. Vi har en jobb som **ledere** i denne kampen. Massene er de som skal kjempe den. Minst av alt er folkekrigen en jobb for få, utvalgte helter. En seier er ikke mulig før et stort flertall av folket vil gå over på linja med aktiv, militær motstand.

Grunnlaget for militær kamp er politisk konsolidering i organiserte former. Spesielt i byene forutsetter det politiske masseaksjoner på brødkrav, et mangfold av organisasjoner og bevegelser. Om fienden klarer å legge lokk på all politisk aktivitet, "politikk" brukt i vid betydning, er det bort imot umulig å organisere massene til militær innsats i siste omgang.

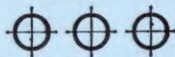

Kommunistpartiet:

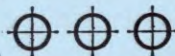
Partiets oppgave vil være å utvikle både politiske bevegelser og en folkehær. Uten partiets langsiktige strategi blir oppstandene spontane og dømt til nederlag. Uten en generalstab mister massenes aksjoner nødvendig slagkraft.

Partiet har et strategisk behov for medlemmer som kan bevege seg fritt i de større byene i en krig. Partiet må også beherske metoden med å jobbe fra helt skjulte posisjoner inne i byene eller inn i byer og tettsteder.

Partiet er i dag (og vil være det i overskuelig framtid) et by-parti. For å lede kampene på landsbygda må mange partimedlemmer dra fra byene. Oppgavene vil først og fremst være et møysommelig politisk organiseringsarbeid blant massene og å være den politiske ryggraden i folkehæren.

De som skal bevege seg der fienden er konsentrert, i byer og tettsteder, kan ikke være åpne partimedlemmer i tida før en okkupasjon. De som skal løse oppgavene på landsbygda kan med noen unntak være folk som i tida før okkupasjon er helt åpne partimedlemmer.

Grovt sett deler vi partiet i tre i dag. Ser vi denne delinga i forhold til oppgavene og vilkåra for partiets arbeid under en okkupasjon, har den mye for seg.

Om halvparten av partiets medlemmer i dag er offentlig kjent som partimedlemmer, betyr det at minst

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012

Halvparten av medlemmene må jobbe på landsbygda og i folkehæren under en okkupasjon.

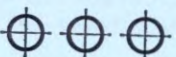
Medlemmer som i dag er helt skjulte kan gjøre oppgaver i byene og i tillegg bevege seg ut og inn av byer og tettsteder.

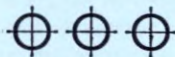
Medlemmer som er i "gråsona", kjent som progressive, ønsker vi skal fortsette å operere i byene. Metodene for det vil være å gå i halvdekning til vi veit mer om fiendens handlingsmønstre, bygge opp ei troverdig historie om at de er "frafalne", passive, som gjør at de kan slippe ut hvis de blir tatt inn til forhør eller fengsla. I første omgang vil okkupasanten legge vekt på fortida for å spore opp motstandsfolk. Etter hvert vil innsatsen i sjølve motstandsarbeidet bli viktigere ledetråder for fienden.

Denne gråsona er viktig, fordi den er det eneste sjiktet som gir grunnlag for å holde oppe aktiviteten i byene. Det er umulig å holde halvparten av partiet som helt skjulte medlemmer i dag uten at det går for sterkt ut over annet forbedende arbeid til en krig, blant annet bygging av partiet og spredning av Klassekampen.

Denne gruppa får en posisjon som kanskje blir mer utsatt enn de som er helt skjulte og de som skal på landsbygda.

Denne vurderinga bryter med tanker om at alle progressive blir uskadeliggjort, at omtrent hele partiet må evakuere byer og tettsteder. Dette er ei omvurdering av åssen folk i partiet har tenkt og tenker på disse forholda. Dette er derfor en viktig vurdering i partibehandlinga av klassifiseringa nå.

FASCISME

En ikke-okkupert situasjon med et borgerlig-fascistisk diktatur kan ha mange former, hvorav et diktatur med hakekors og jernstøvler er minst sannsynlig.

Etter at fasciseringsprosessen har pågått ei tid, vil partiet i realiteten bli forbudt. Derfor må vi i dag ha en hmmelig del av partiet hvis ikke dette skal bli en stopper for vårt kommunistiske arbeid.

Innføring av et fascistisk diktatur betyr at borgerskapet ikke lenger klarer å kontrollere massene med "fredelige" midler, det vil si bare politisk undertrykking. Fascisme uttrykker svakhet i forhold til massebevegelsen.

Kampen for demokratiske retter vil ha en "dobbelt"-karakter. Den er viktig for å spille på den samme motsigelsen hos regimet som er beskrevet for en okkupasent, nemlig ønsket om å herske med minst mulig rå militærmakt, mest mulig politisk smøring i maskineriet. Masseaksjoner med krav om løslatelser, mot forbud av organisasjoner osv. er viktige kampsaker for å begrense omfanget av fengslinga. Kampen for

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012

demokratiske retter er også viktig ut fra et størreperspektiv. Fascistiske styreformere vil avsløre karakteren til borgerskapet for folk flest, og denne kampen kan bli en av flere viktige områder i kampen for en sosialistisk revolusjon.

I forhold til dagens gradering, vil mesteparten av de åpne medlemmene for kort eller lang tid bli handlingslamme. Dess svakere regimet står, dess mer vil de prøve å lamme "progressive", dvs. også midtsjiktet, sympatisører og andre. Dess svakere regimet står, dess sterkere vil massene reagere mot sånne masse-interneringer. Reaksjonene fra folk vil bli harde om regimet forsøker å internere f.eks. flere titusen progressive.

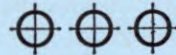
Ei sak som vil avgjøre omfanget av dette, er i vilken grad vi i dagens situasjon evner å plassere oss som et parti folk flest aksepterer som legitimt, mange støtter og sympatiserer med.

Fascisme stenger ikke nødvendigvis for omfattende politiske bevegelser. Polen viser det godt. Fascisme betyr heller ikke med nødvendighet at alle som er kjent som partimedlemmer blir internert. Uansett blir partiets massearbeid helt avgjørende også i denne situasjonen. Det er feil om vi tror at fascisme betyr lokk på all åpen politisk aktivitet og full kollaps for et kommunistisk parti som ikke er helt hemmelig i dag.

Det betyr at ei tredeling av partiet som vi har i dag er nødvendig for å møte en sann prosess. Uten mange offentlige medlemmer er

vi ikke istand til å bygge et vernet rundt partiet i massene, og bl.a. lede utviklinga av breie, antifascistiske bevegelser. Uten et midtsjikt er vi ikke i stand til å føre denne bevegelsen videre når partiet i praksis blir forbudt. Og uten et helt hemmelig sjikt i dag er vi neppe i stand til å organisere denne bevegelsen når partiet blir forbudt.

C) DAGENS SITUASJON

For å løse dagens oppgaver har partiet et stort behov for åpen aktivitet, også som kommunistparti og medlemmer av et kommunistparti. Vi må propagandere kommunismen og sosialismen i sammenheng med de erfaringene massene sjøl gjør, ellers blir det økonomisme. Dette må du gjøre som **kommunist**, ikke som "progressiv" som har hørt av partifolk om kommunisme og sosialisme.

Kommunistiske og sosialistiske perspektiver må inn i innenriks- og utenrikspolitiske spørsmål.

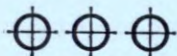
Partiet må evne å etablere seg hos folk som et legitimt alternativ akkurat som KK har blitt og RV i noen grad har blitt. I sammenheng med det er det helt mulig å forklare folk at sikkerhetspolitikken vår er ei nødvendig forutsetning for at folk kan gjøre revolusjon.

Vi må bygge ut partiet organisatorisk. Det er ikke mulig uten å stå fram. Vi må styrke massearbeidet. Heller ikke det går hvis vi ikke legger stor vekt på å stå fram som parti. Hovedproblemet her er ikke klassifiseringa. I dag kan

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012

størstedelen av partiet stå fram helt offentlig eller overfor nære venner. En ny klassifisering må ikke bli et hinder for å styrke partiet og partiets innflytelse.

Prinsippet om at organisasjonen skal være skjult, politikken skal være kjent, er viktig. Det betyr ikke nødvendigvis at alle som jobber med organisasjonen eller sider ved arbeidet vi ikke ønsker blest om må være helt nedgravde. Funksjonen må være hemmelig, men mange kan gjøre et kommunistisk massearbeid. Noen nøkkelpersoner må være helt hemmelige.

Oppgavene til partiet i dag er også tjent med denne tredelinga. Både oppgavene i dag og i fascisme/krig trenger helt hemmelige medlemmer for å kunne løses. De trenger også et midtsjikt. Dagens oppgaver trenger mange offentlige medlemmer. For å gjøre jobben under fascisme og okkupasjon må vi ha mange offentlige medlemmer i dag. Under fascismen har vi også behov for å ha folk innafor murene. Og under okkupasjonen trenger vi mange folk på landsbygda som skal være utafør fiendens rekkevidde likevel.

En eller to organisasjoner?

Er det mulig å ha en offentlig organisasjon og en hemmelig organisasjon, ledet av samme partiledelse? Verken størrelsen vår i dag eller kvaliteten på partiets orga-

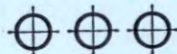

Hemmelige medlemmer i dag

Vi har i flere år hatt medlemmer som er helt hemmelige. Nå må erfaringene summeres opp. I materialet ligger det vurderinger fra folk med ulik erfaring som kan være en hjelp i diskusjonene. Avdelingsbehandlninga må sikre at flere erfaringer kommer fram. På grunnlag av denne behandlinga skal SK utarbeide retningslinjer for disse medlemmene seinere.

Det vi med sikkerhet kan si så langt, er at vi i dag ikke evner å gi mange av disse medlemmene utfordrende oppgaver, lede dem og sikre klassifiseringa deres i partisammenheng over tid. For mange har glidd ut i passivitet. **Det krever erfaring og solid klassestanpunkt å fungere som hemmelig medlem.** Hemmelige medlemmer kan ikke holde koken uten at de er med i et eller annet politisk miljø også utafør partiet og at de i partiet får alle de tilbuda som andre medlemmer får. Det er en stor personlig belastning å være hemmelig medlem, og det er et riktig krav at disse problemene er kollektive problemer for partiet.

Det er arbeidskrevende å lede slike medlemmer og å sikre kvalifiseringa deres. Uten tid og arbeidsskapasitet er dette umulig.

VEDTAK OM LEGALT OG ILLEGALT ARBEID

Fra POLITISK UTVALG I SK

---

1. For å løse to av våre strategiske oppgaver, sosialistisk revolusjon og eventuelt en nasjonal, revolusjonær frigjøringskrig, må AKP bli større, nå mye breiere ut med vår politikk enn vi gjør i dag. Et flertall av folket må være krafted i både en revolusjon og en frigjøringskrig.

2. Partiet må lede sånne massebevegelser. Et vilkår for det er at partiet fortsatt er intakt som organisasjon under skiftende forhold som fascisering/fascisme og okkupasjon.

3. De nærmeste 5 til 10 åra vil vilkåra for partiets arbeid mest sannsynlig være bestemt av at Norge har et borgerlig, demokratisk diktatur.

4. Det er en venstre-sekterisk feil hvis vi ikke utnytter de legale mulighetene dette gir maksimalt. Planen for landsmøteperioden legger korrekt opp til å gjøre det med den vekta planen har på spredning av Klassekampen, rekruttering til partiet og arbeidet med en strategisk plan i grunnorganisasjonene. Vi må finne løsninger på åssen massearbeidet til partiet kan bli kvalitativt bedre.

5. Partiet hadde, særlig på midten av 70-tallet en del venstre-sekteriske feil. Den strategiske målsettinga, som ble stilt i de første klassifiser-

ingsdirektiva i 1978 og 1979, om at et flertall av partimedlemmene skulle bli 2,2 innen en okkupasjon eller revolusjonær situasjon, var feil.

Dette var utslag av en strategi som la for liten vekt på de legale kampformene og kommunistisk massearbeid i tida fram til okkupasjon/revolusjon. Den undrvurderte også det politiske massearbeidet under illegale forhold.

Denne feilen ved den strategiske innrettinga på partiarbeidet, fikk også følger for praksisen og arbeidsoppgaver som partiet stilte seg.

Eksempler på dette var at bare svært få medlemmer skulle være kjent utad som partimedlemmer og at forholdsvis enda færre i den valgte ledelsen skulle representere ledelsen utad. I perioden fra 1975 representerte bare partilederen Sentralkomiteen utad, helt unntaksvis kunne DS-lederen være representant for distriktstyret.

Det ble også lagt opp til en for rask deklassifisering av for mange partikamerater. Retningslinjene for den store "gråsona" var også for restriktive. Tiltak og agitasjon for å holde på, og videreutvikle det offentlige arbeidet var for svake.

6. Vilråra for arbeidet vårt under fascisering/fascisme og okkupasjon forutsetter ikke bare at vi gjør politikken til AKP(m-l) breitt kjent i dag, sånn at partiets poli-

tikk har stor støtte under fascisme og krig. Organisasjonen må være skjult for motstanderne i dag. Vi må ha medlemmer som er helt ukjente for motstanderne. Vi trenger medlemmer som bare har framstått som progressive. Ellers blir partiet som organisasjon slått av banen.

7. Det er mange eksempler på at forholdsregler som er nødvendige for å sikre dette har blitt brutt, spesielt de seinere åra. Dette er feil som undervurderer at herskerklassen og en okkupant har voldsapparater og metoder som skal hindre oss i å lede et revolusjonært opprør og en folkekrig.

8. De forholdsreglene som klassifiseringsdirektivet og sikkerhetsinstruksen anviser er i hovedsak korrekte. De står heller ikke i veien for et utstrakt kommunistisk massearbeid. De er heller ikke større praktiske hindringer i organisasjonsarbeidet.

9. Når vi summerer opp erfaringene med forholdsreglene, er det enkelte saker som kan gjøres bedre. Den viktigste metoden for det er å øke bevisstheten i partiet som helhet, sånn at medlemmene i ulike deler av partiet kan finne konkrete, gode løsninger. Metoden er ikke flere detaljerte anvisninger, blant annet fordi vilkårene for arbeidet vårt varierer mellom hele distrikter og mellom avdelingene.

AVDELINGSBEHANDLINGA

Behandlinga skal løse flere oppgaver.

A. Diskusjonene skal gi materiale til å videreutvikle de vurderingene som ligger til grunn for denne klassifiseringa. Det betyr spesielt å ta tak i motsigelser til det skriftlige materialet avdelinga får.

B. Erfaringene med hemmelige medlemmer må få en spesiell plass i dette.

C. Direktivet om klassifisering må behandles og stemmes over.

D. Alle medlemmene skal klassifiseres etter retningslinjene som er gitt av distriktstyret.

Til A. og B. anbefaler vi følgende spørsmål:

1. Er de tre kategoriene de mest fornuftige ut fra oppgavene krig, fascisme og dagens situasjon reiser? Vurder spesielt midtsjiktet, kategori 2, og det forholdet mellom legalt og illegalt arbeid som PU-vedtaket legger opp til.

2. Vilke erfaringer har avdelinga med hemmelige medlemmer? Hva er de størstproblemene med å ha slike medlemmer i avdelinga?

OPPSUMMERING

Vi skal ha en rapport om avdelingas behandling. Den skal bl.a. inneholde de motsigelsene som ble behandla og erfaringene med hemmelige medlemmer. Rapporten skal via distriktstyret til Sentralkomiteen. Når behandlinga er summert opp i sin helhet, kommer det en oppsummering til avdelingene.

Nærmere retningslinjer gis til avdelingsstrene.